

KIŞ MEVSİMİNİ SEVMEYEN KRAL

Zamanın birinde minik bir ülkede yaşayan bir kral ve oğlu varmış. Kralın oğlu, hep kral olup ülkeyi istediği gibi yönetmek istermiş. Çünkü kralın tabiatla bir anlaşması varmış. Bu anlaşmaya göre; her yıl kış mevsiminde kar yağacak ve güneş açmayacaktı. Kralın oğlu doğduğundan beri kış mevsimini üşüyüp hasta olduğu için hiç sevmemişti. Dışarıdaki çocukların sesi kar yağdığı zaman çok neşeli gelirmiş. Kralın oğlu, çocukların eğlencesine katılmak istermiş fakat üşüdüğü ve devamlı hasta olduğu için onlara katılamaz ve evde yalnız başına sıkılmıştı. Bundan dolayı kral olacağı zaman babasının tabiatla yaptığı bu anlaşmayı bozmak istiyormuş. Bir gün babasına “Tabiatla niçin böyle bir anlaşma yaptığını sormuş.” Babası ise “Bir kralın en önemli görevinin halkını mutlu edip, onların ihtiyaçlarını gidermek olduğu için böyle bir anlaşma yaptığını söylemiş.”

Aradan yıllar geçmiş ve kralın oğlu nihayet kral olmuş. Kral olduğu için önemli bir konuşma yapacaktı. Herkes onu sarayın önünde heyecanla bekliyormuş. Kral ve yardımcılarını at arabası ile sarayın önüne gelmiş ve arabadan inmişler. Kral konuşmasına başlamış. “Sevgili halkım, bugün tabiatla bir anlaşma yaptım. Artık kış mevsiminde hiç kar yağmayacak ve hava hep güneşli olacak.” Halk bunu duyunca kralı alkışlamaya başlamış. Alkışlar yeni kralın çok hoşuna gitmiş ve konuşmasına devam etmiş. “Artık dışarıya çıkan küçük çocuklar cezalandırılacak ve kış mevsimi bitene kadar dışarı çıkamayacak.” Kral bunu söylerken kendi çocukluğunda yaşadığı kötü günler sebebiyle kendince halkından intikam alabileceğini düşünmüştü. Halk coşkuyla kralı alkışlarken birden alkışlama sesleri kesilmiş ve birbirlerinin yüzüne bakmışlar. Kral konuşmasını yaptıktan sonra sarayına dönmüş.

Kış mevsiminin gelmesine üç ay varmış ve beklenen kış mevsimi gelmiş. Kralın halka anlattığı gibi kış mevsimi tıpkı yaz mevsimi gibi yaşanıyormuş ve dışarıda ne halk ne de çocuk sesi varmış. Fakat kış mevsiminin sessizliği kralın hayal ettiği gibi huzur verici değildi. Aynı zamanda halk da bu uygulamadan memnun değildi. Çünkü bütün kış evlerinde oturup dışarıya çıkamayan çocuklar hep hastalanmış. Kış mevsimi bitip, bahar mevsimi geldiğinde ise heyecan içinde tarlalarına koşan halk derelerin ve nehirlerin kar yağmadığı için kurduğunu görünce çok öfkelenmiş. Ekinlerini üretemeyen halk artık yiyecek ekmek bile bulamaz olmuş. Açlık ve hastalıklarla mücadele eden halk, kralın almış olduğu kararlardan dolayı isyan ederek sarayın önüne toplanmış. Kral ne yapacağını bilemeden sarayın penceresinden halkını izlerken, babasının söylediği o sözler aklına gelmiş ve babasının tabiatla yaptığı anlaşmayı hatırlamış. Kendi mutsuzluğuna sebep olan kış mevsiminin aslında halkının mutluluğu ve onlar için de kendi için de bir ihtiyaç olduğunun farkına varmış. Kış mevsimi olmadığı zaman çocukların mutsuz olduğu ve hastalandığı, derelerin kurduğu ve kıtlığın çoğaldığı bir durum olduğunu öğrenmiş. Hemen tekrar halkının huzuruna konuşmaya gitmiş. Halkına “Ben kış mevsimini sadece karın yağdığı, çocukların eğlendiği, benim ise üşüyüp hep hasta olduğum bir mevsim sanıyordum. Oysa kış mevsimi hepimiz için

fazlasıyla önemli olan bir mevsimmiş.” demiş. Kral konuşmasına devam etmiş. “Bugün tabiatla yeni bir anlaşma yapacağım. Bu anlaşma ise sonsuza dek mevsimlerin eskisi gibi olacağı, herkesin sağlıklı ve huzur içinde yaşayacağı şekilde devam edecek.” demiş. Bu konuşma karşısında mutlu olan halk coşkuyla eğilerek kralı selamlamış ve sokaklarda neşeli seslerle evlerine doğru yola koyulmuşlar.

Mehmet Asaf CAFEROĞLU
3/B Sınıfı
Yarışmada 1. oldu

PRENSES VE BUZ CANAVARI

Bir zamanlar karlarla kaplı soğuk bir ülkede Kral Hakan ve kızı prenses Ece yaşarmış. Bu ülke her zaman kış mevsimini yaşar ve halk, bu zorlu kışta hayatta kalmaya çalışırlarmış. Hep kış olmasının sebebi bu ülkenin en yüksek dağında bulunan mağarada yaşayan buz canavarıymış. Ece prenses dışarıya çıkıp karda oynamayı çok istemiş fakat babası buz canavarının kızına zarar verebileceğinden korktuğu için izin vermezmiş.

Ece'nin kimsenin bilmediği bir sırrı varmış. Ece prenses zamanda yolculuk yapabiliyormuş. Buz canavarı efsanesine göre çok eski bir zamanda, kötü niyetli bir kızın yaptığı kardan adam buz canavarına dönüşmüş ve kötü niyetli kız buz canavarı ile bütünleşmiş. Böylece ülkede hep kış mevsimi yaşanmaya başlamış. Ece prenses bu efsaneyi öğrendiği zaman aklına şöyle bir fikir gelmiş. Zamanda yolculuk yaparak kardan adamın yapıldığı ilk güne gidip onu kapan kızla konuşarak kardan adamı yapmasını engelleyebileceğini düşünmüş. Böylece buz canavarının oluşmasını engelleyecek ülkesini ve halkını kıştan kurtaracaktı. Yalnız bir sorun varmış. Ece'nin zamanda yolculuk yapacağı portal kapısı mağarada bulunuyormuş ve buz canavarı tarafından korunuyormuş. Ece planını uygulamaya karar vermiş. Bir gün gizlice kaçıp güvendiği arkadaşı Mete'yi yanına alarak mağaraya gitmiş. Mağarada gizlice buz canavarına görünmeden portal kapısına ulaşmışlar ve geçmişe dönmüşler. Bu arada kızının kaybolduğunu anlayan kral çok üzülmüş ve tüm ülkeye kızını bulmaları için haber göndermiş. Halk tüm ülkeyi arayıp prensesi bulamayınca buz canavarının mağarasının önünde toplanmış.

Prenses ve arkadaşı Mete kardan adamı yapan kız bulmuşlar ve ona niçin böyle kötü olduğunu sormuşlar. Kız öfkeyle cevap vermiş:

- Üvey annem beni bu soğukta sokağa attı. Ayaklarım ve ellerim soğuktan donunca bu mağaraya sığındım. Kimse bana sahip çıkmadığı için bir kardan adam yapıp buz canavarına dönüştürecek ve tüm ülkeyi cezalandıracam.

Ece, kıza kardan adam yapmak yerine bizimle gelebilirsin ve sarayda beraber yaşayabiliriz diye teklifte bulununca kız ikna olmuş. Hep birlikte portal kapısından geçerek kendi zamanlarına dönmüşler. Mağaradan dışarıya çıkmışlar. Tüm halkı selamlamışlar. Bu arada kral da gelmiş ece tüm olanları anlatmış. Baba kız birbirlerine sarılmışlar.

O günden sonra ülkede dört mevsim sırasıyla yaşanmış. Tüm halk mutluluk içinde sonsuza kadar yaşamış. Çocuklar ise gönülleri hep dışarıda oynamış.

Miray Ece CANLI
3-D sınıfı
Yarışmada 2. oldu

KARDAN ADAMIN MACERASI

İki kardeş Yunus ve Yusuf yağın karın ardından kardan adam yapıyorlardı. Göz yerine kömür, burun yerine de havuç taktıktan sonra eve gelip annelerinin hazırladığı sofraya oturdular ve sohbete daldılar.

Gece olunca kardan adamın boynu üşümeye başlamış. Çünkü başında beresi varmış ama atkısı yokmuş. Bir süre sonra kardan adamın yanına bir iyilik perisi gelmiş ve “Dilek Dağı’na git, orada atkı dileğin gerçekleşir” demiş.

Bunu duyan kardan adam hemen yola koyulmuş. Bir süre ilerledikten sonra buzla tutmuş bir derenin önüne gelmiş. Tam derenin üzerinden karşıya geçecekken buzların erimeye başladığını fark etmiş. Ne yapacağını bilememiş. Bu durumu fark eden çevredeki diğer kardan adamlar gelir dere boyunca uzanıp kardan bir yol yapmışlar. Kardan adam karşıya geçmiş. Dilek Dağı’na ulaşmış atkısını almış.

Kardan adam hızla eve dönerken yüzündeki havucu düşürdüğünü fark etmiş. Bu duruma çok üzülmüş. O sırada oradan geçen bir tavşan, kardan adama üzüntüsünün nedenini sormuş. Anlatılanı dinledikten sonra “bende havuç var” demiş ve kardan adama vermiş. Çok sevinen kardan adam, tavşana teşekkür edip hızla yola devam etmiş. Sabah olmadan eve ulaşmış.

Ertesi gün iki kardeş yine kardan adamla oynamışlar, atkıyı kimin getirip taktığını da merak etmişler. Birkaç gün sonra havalar ısınmış ve kardan adam erimiş. İki kardeş bu duruma çok üzülmüşler. Kardan adamla çekildikleri fotoğrafı odalarının duvarına asmışlar ve her kış geldiğinde o kardan adamı hatırlamışlar.

Yunus Emre SÜNER
3-C
Yarışmada 3. oldu